

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. RvVb/S/1516/0189 van 10 november 2015
in de zaak RvVb/1415/0695/SA/0680

In zake:

1. de heer **Lieven VANHOENACKER**
2. mevrouw **Kathleen DERUMEAUX**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Konstantijn ROELANDT
kantoor houdende te 9000 Gent, Recollettenlei 9
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Departement RUIMTE VLAANDEREN, afdeling West-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Yves FRANCOIS
kantoor houdende te 8790 Waregem, Eertbruggestraat 10
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkommende
partijen:*

1. de nv **BELFIUS BANK**
2. **OCMW MENEN**
3. het college van burgemeester en schepenen van de **stad MENEN**
4. de stad **MENEN**, vertegenwoordigd door haar college van
burgemeester en schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Pieter- Jan DEFOORT en Sofie RODTS
kantoor houdende te 8020 Oostkamp, Hertsbergsestraat 4
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 18 juli 2015 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RUIMTE VLAANDEREN, afdeling West-Vlaanderen van 4 juni 2015, waarbij aan de eerste tussenkommende partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de bouw van een woonzorgcentrum.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 8930 Menen, Hospitaalstraat 81 en met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie C, nummers 249L en 251G.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De behandeling van de vordering is op 14 september 2015 toegewezen aan de eerste kamer.

De verwerende partij heeft een nota met betrekking tot de vordering tot schorsing ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partijen met betrekking tot de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschriften tot tussenkomst.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 13 oktober 2015, waarop de behandeling van de vordering tot schorsing, op vraag van de procespartijen, uitgesteld is naar de openbare zitting van 20 oktober 2015, waarop de vordering tot schorsing behandeld is.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Konstantijn ROELANDT, die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Yves FRANCOIS, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Pieter-Jan DEFOORT, die verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO, het DBRC-decreet en het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals van toepassing op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. TUSSENKOMST

1.

De nv BELFIUS BANK en het OCMW MENEN verzoeken met een aangetekende brief van 1 september 2015 in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de Raad heeft met een beschikking van 1 oktober 2015 de tussenkomende partijen toegelaten tussen te komen.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is echter alleen nodig wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen en, zoals hierna blijkt, is dat niet zo.

2.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Menen en de stad Menen verzoeken met een aangetekende brief van 1 september 2015 in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de Raad heeft met een beschikking van 1 oktober 2015 de tussenkomende partijen toegelaten tussen te komen.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is echter alleen nodig wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen en, zoals hierna blijkt, is dat niet zo.

IV. FEITEN

1.

Op 12 december 2014 (datum van het ontvangstbewijs) dient de eerste tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een woonzorgcentrum”*.

2.

De aanvraag heeft een voorgeschiedenis.

Op de percelen, waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, staat een rusthuis met 93 kamers.

Op 17 december 2002 is een gunstig stedenbouwkundig attest nr. 2 afgeleverd.

Op 12 juni 2006 is een eerste aanvraag ingediend om een nieuw rusthuis te bouwen met 93 kamers, verdeeld over drie met elkaar in verbinding staande bouwblokken.

De verzoekende partijen hebben de daarop verleende vergunning, met een beroep tot schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging ervan, bestreden bij de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak. Na een negatief auditoraatsverslag heeft de aanvrager beslist te verzaken aan die vergunning.

De westgevel van het rusthuis is gesloopt na het verlenen van een sloopvergunning op 14 augustus 2008.

Op 16 februari 2009 dient de eerste tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een woon- en zorgcentrum”*.

De verwerende partij beslist op 3 februari 2010 een stedenbouwkundige vergunning te verlenen, die de Raad, na beroep door de verzoekende partijen, met een arrest van 9 juli 2013 met nummer A/2013/0377 vernietigt.

3.

De plannen zijn, in vergelijking met de vergunning van 3 februari 2010, aangepast: de gebouwen van het woonzorgcentrum worden anders ingeplant.

Het perceel is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 4 november 1977 vastgesteld gewestplan ‘Kortrijk’, gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch in een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 23 januari tot en met 21 februari 2015, dienen de verzoekende partijen het enige bezwaarschrift in.

Onroerend Erfgoed adviseert ongunstig op 23 januari 2015.

De brandweer adviseert voorwaardelijk gunstig advies op 16 februari 2015.

De derde tussenkomende partij adviseert op 30 maart 2015 als volgt voorwaardelijk gunstig:

“ ...

Functionele inpasbaarheid

Het voorliggend ontwerp voorziet het bouwen van een woonzorgcentrum als vervanging van een bestaand rusthuis, in een daartoe geëigende zone. De functie past binnen de omgeving, nu het gaat om een voortzetting van de bestaande functie binnen een woonomgeving gekenmerkt door de aanwezigheid van verschillende openbare nutsfuncties (school, sporthal, serviceflats, ...). Er wordt eveneens gestreefd naar verdichting en bundeling van functies. Lauwe is erkend als bedrijfsondernemend hoofddorp, waarin versterking van de woonomgeving moet worden nagestreefd, alsook een hoge densiteit in het centrum. Het project is gelegen binnen het centrum van Lauwe, vlakbij andere woonvoorzieningen, winkels en openbaar vervoer. M.a.w. is bundeling nodig en verdichting noodzakelijk.

De werken gebeuren in functie van de huidige en toekomstige behoeften, comfort- en kwaliteitseisen voor deze vorm van huisvesting en zorgverstrekking. De omgeving wordt gekenmerkt door een diversiteit aan functies, eigen aan een woonomgeving in het centrum van een deelgemeente.

...

De schaal, het ruimtegebruik, de bouwdichtheid en visueel-vormelijke elementen

Het gaat om een hoekperceel, waar zich momenteel een grootschalig, massief en beeldbepalend gebouw bevindt, ingevolge de inplanting op de rooilijn en het volledig gesloten karakter.

Huidige aanvraag is teruggetrokken ten opzichte van de straat en bestaat uit speelse modules, rondom een binnenkoer. De gebruikte materialen zijn neutraal en licht van kleur, zodat de gebouwen makkelijk opgaan in de omgeving. Het geheel wordt met groen omgeven en doordrongen. Hierdoor komt het ontworpen gebouw niet te zwaar over. Het uitgestrekt hoekperceel laat een meer opvallend en hoger volume toe, waarvan het technisch verdiep een teruggetrokken karakter heeft. De maximale hoogte van de nieuwe modules komen ongeveer overeen met de nokhoogte van het bestaande rusthuis. De ontworpen hoogte en diepte van het nieuwe project zijn noodzakelijk om voldoende ruimte en faciliteiten te creëren voor de bewoners en te kunnen voldoen aan alle hedendaagse reglementeringen. Dergelijke noden van algemeen belang verantwoorden een afwijking op de bestaande hoogte en diepte van de gebouwen in de omgeving.

De beoogde werken staan in functie van een hedendaags wooncomfort voor bejaarden.

De nieuwe bebouwing zal met zijn eigentijdse stijl een waardige en waardevolle invulling betekenen binnen het huidige straatbeeld, gekenmerkt door een gemengde typologie. Er wordt voldoende aandacht besteed aan een kwalitatieve opbouw en architecturale kwaliteit. Door de keuze van een speelse inplanting en de volumewerking van het geheel, wordt een eigentijds gebouw gecreëerd met een eigen karakter, beeldbepalend voor zijn omgeving. Door de terugtrekking ten opzichte van de rooilijn en de naastliggende bebouwing en de modulering van het ontwerp, wordt een kleiner schaalgevoel beoogd dan de aanwezige volumineuze bebouwing langs de straatzijde.

Het ontwerp betekent een meerwaarde voor het straatbeeld door zijn eigentijds en architecturaal hoogwaardig karakter. Bij de inplanting van het gebouw is rekening gehouden met de contouren van het terrein, optimaal zicht- en lichtinval voor het gebouw

zelf en het maximaal behoud van de privacy van de omwonenden.

De aanvraag is verenigbaar met de onmiddellijke omgeving en de plaatselijke aanleg en overstijgt de ruimtelijke draagkracht niet.

...

Voorwaarden

- de voorwaarden van het advies van de brandweer dienen nageleefd te worden.

- kennis te nemen van het advies dienst Mobiliteit en Openbare Werken stad Menen en de voorwaarden na te leven.

- kennis te nemen van het advies van de Groendienst (stad). Hiervoor dient u een nieuw uitgewerkt beplantingsplan en kostenraming over te maken aan de Groendienst van de stad.

...”

De verwerende partij beslist op 4 juni 2015 als volgt onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning te verlenen:

“ ...

Het college van burgemeester en schepenen heeft op 30/03/2015 over het bezwaarschrift beraadslaagd en het ongegrond bevonden.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar neemt kennis van het standpunt van het college en oordeelt als volgt.

1. Ongeoorloofde bouwdiepte + ongeoorloofde tweede en derde bouwlaag + ongeoorloofde inplanting. De betrokken bezwaren worden ongegrond gevonden op basis van volgende overwegingen.

De nieuwbouw komt in de plaats van een massief, grootschalig hoofdgebouw, met gesloten karakter, ingeplant langs de rooilijn met een lengte van 72.84m (+ 1.44m) langs de Grote Molenstraat en 36.26 m (+ 3.75m) langs de Hospitaalstraat. De kroonlijst ligt op 8.32m en de nok op 11.85m met uitstekende torenvolumes tot een hoogte van 18.20m en dakkappen.

Het bestaande te slopen volume, ingeplant langs de rooilijn, heeft door zijn massiviteit een aanwezige impact op de omgeving en betekent reeds een opmerkelijke aanwezigheid sinds 1957. Het nieuwe hedendaags volume krijgt door zijn speelse modulering, zijn teruggetrokken inplanting en de ligging op een hoek van 2 straten, een ander schaalgevoel. Het uitgestrekt hoekperceel laat een meer opvallend en hoger volume toe, waarvan het technisch verdiep een teruggetrokken karakter heeft. De maximale hoogte van de nieuwe modules komen ongeveer overeen met de nokhoogte van het bestaande rusthuis.

De nieuwe bebouwing zal met zijn eigentijdse stijl een waardige en waardevolle invulling betekenen binnen het huidige straatbeeld, gekenmerkt door een gemengde typologie. Het gebouw is ruimtelijk verantwoord binnen een woongebied met een diversiteit aan functies en volumes, bestaande uit woningen, meergezinswoningen, voetbalveld met tribune, schoolgebouw, sporthal, ...

Er wordt voldoende aandacht besteed aan een kwalitatieve opbouw en architecturale kwaliteit. Door de keuze van een speelse inplanting en de volumewerking van het geheel, wordt een eigentijds gebouw gecreëerd met een eigen karakter, beeldbepalend voor zijn omgeving. Door de terugtrekking ten opzichte van de rooilijn en de naastliggende bebouwing en de modulering van het ontwerp, wordt een kleiner schaalgevoel beoogd dan de aanwezige volumineuze bebouwing langs de straatzijde. Het ontwerp betekent een meerwaarde voor het straatbeeld door zijn eigentijds en architecturaal hoogwaardig karakter. Bij de inplanting van het gebouw is rekening gehouden met de contouren van het terrein, optimale zicht- en lichtinval voor het gebouw zelf en het maximaal behoud van de privacy van de omwonenden.

De gebruikte materialen zijn kleinschalig, neutraal en in een lichte kleur om te passen in en op te gaan in de woonomgeving. Het geheel wordt met groen omgeven en doordrongen.

Uitgaande van een bouwdiepte van 73m, zoals de bezwaarindiener meldt, is niet correct.

Door de inplanting en het concept van de modulering (4 woonentiteiten verbonden met telkens een leefruimte) en de aanwezige binnentuin als tussenruimte, kan het geheel niet beschouwd worden als één massief gebouw met 73m bouwdiepte. Het meest nabijgelegen volume betreft trouwens een bijgebouw, zijnde een technisch gebouw met een kleine werkplek, een fietsstelplaats en een hoogspannings- en gascabine, met een kroonlijsthoogte van 3.00m, nokhoogte van 5.50m en een hellend groendak.

Daarenboven situeert het achterst gelegen volume zich niet ter hoogte van de eigendom van de klager, maar ter hoogte van een perceel, waarvan de eigenaar geen opmerkingen formuleerde in kader van het openbaar onderzoek.

2. Schending van de privacy + zon- en lichtafname

De betrokken bezwaren worden ongegrond gevonden op basis van volgende overwegingen.

De inplanting van het gebouw is mede bepaald rekening houdend met de aanwezigheid van de eengezinswoningen in de Hospitaalstraat 73 en Grote Molenstraat 42. De verschillende modules zijn gericht op de binnenkoer. Verder is het zo dat het ontwerp voldoende maatregelen voorziet ter bescherming van de privacy van de betrokken woningen.

Volgende maatregelen worden genomen ten aanzien van woning Grote Molenstraat 42:

- Voldoende afstand (8.48m) tussen tuin en nieuw gebouw. Deze afstand is aanvaardbaar gelet op de ligging van de woning binnen het centrum van een gemeente.*
- Aanplanting van een voldoende hoge (1.80m) en brede haagbeuk over de volledige lengte van de perceelsgrens.*
- Het aantal ramen die uitgeven op de tuin worden zoveel als mogelijk beperkt, verder worden de meeste ramen voorzien van vaste luiken of bekleed met aluminium, om inkijk te vermijden. Volgende maatregelen worden genomen ten aanzien van de woning Hospitaalstraat 73:*

- *Voldoende afstand, nl. 9.27m tot 10.25m, tussen de woning en de dichtstbijzijnde module. Deze afstand is aanvaardbaar binnen het centrum van een gemeente, mede gelet op de oriëntatie en de aard van de bebouwing.*
- *De oprichting van een architecturaal, hoogwaardig gebouw met groendak (fietsenberg) tot een hoogte van meer dan 4m tussen de woning en het nieuwe gebouw. Dit gebouw vermijdt inkijk vanuit het woonzorgcentrum in de richting van de betrokken woning, zowel gelijkvloers als op de eerste verdieping.*
- *Rechtstreeks zicht vanuit ramen van de bewonerskamers in de tuin van de woning is onmogelijk nu alle gebouwen georiënteerd zijn in de richting van de binnenkoer of de straat.*
- *Het vrijwaren van de privacy door het aanbrengen van haakse luiken is voorzien op de tweede verdieping en deze zijn aangeduid op de plannen. De derde verdieping is een technisch verdiep en is niet voorzien van ramen.*
- *De gevels gericht naar de eigendom van de bezwaarindiener bevatten eveneens geen ramen.*
- *De ramen van de verblijfsruimtes zijn maximaal gericht naar de straatzijde en de binnentuin en op voldoende afstand van de perceelsgrens om het nadeel van inkijk te beperken.*
- *Vanuit de personeelskamers kan wel in de richting van de tuin Hospitaalstraat 73 gekeken worden, maar deze ramen worden voorzien van melkglas.*
- *De aanblik van de blinde westgevels van het nieuwe gebouw, waarin geen ramen voorzien zijn, wordt doorbroken door de aanplanting van verschillende hoogstambomen voor deze gevels.*
- *De brand/dienstweg en de fietsenberg doen dienst als bijkomende buffers tussen de woning en het nieuwe rusthuiscomplex.*
- *Op de brand/dienstweg die passeert ter hoogte van de betrokken woning wordt enkel eenrichtingsverkeer toegestaan. Momenteel bevindt zich een parking en dienstweg vlakbij de betrokken woning voor tweerichtingsverkeer.*

Ingevolge de voldoende ruime afstand van het gebouwencomplex ten aanzien van de dichtstbijzijnde woningen kan het project evenmin een significante negatieve impact hebben op de bezonning en belichting. Beide woningen zijn gelegen binnen het centrum van Lauwe, zodat enige beschaduwning niet kan vermeden worden. Wat de afname van licht en zonlicht betreft, dit zal slechts beperkt op bepaalde tijdstippen van de dag en in bepaalde seizoenen een impact hebben en zoals zelf gesteld in het bezwaar is dit een factor die moet worden geaccepteerd in een dichtbebouwde context.

In alle redelijkheid moet gesteld worden dat het gebruikelijke evenwicht tussen nabuurschappen, zoals deze normaliter wordt ervaren bij buurpanden gesitueerd in een gemeentecentrum met een zekere ruimtelijke ontwikkeling en bezettingsgraad, in casu niet onevenredig of op onaanvaardbare wijze wordt verstoord.

3. Mobiliteitsprobleem

De betrokken bezwaren worden ongegrond gevonden op basis van volgende overwegingen.

Het algemeen bouwreglement van de stad meldt geen bepaling voor het minimaal aantal parkeerplaatsen voor een woonzorgcentrum. Art. 25 en volgende van dit reglement zijn niet van toepassing op de huidige aanvraag, gezien art. 1 uitdrukkelijk vermeldt dat een tehuis voor bejaarden niet kan beschouwd worden als een 'woongelegenheid'. Art. 25 legt enkel minimale parkeernormen op voor 'woongelegenheden', 'meergezinswoningen', 'handels-of kantoorgebouwen', industrieel of ambachtelijke gebouwen', 'hotels', 'schouwburg, bioscoop of concertgebouw', 'ziekenhuizen' en 'onderwijsinrichtingen'.

Huidige aanvraag valt onder geen enkele van deze categorieën.

Een woonzorgcentrum betreft zeker bewoning, maar voor zorgbehoevenden. Het is immers een realiteit dat de zorgbehoevende bewoners van dit centrum doorgaans over geen wagen beschikken. Het parkeren beperkt zich dus hoofdzakelijk tot stallen van voertuigen voor bezoekers en personeel. De parkeercapaciteit is verdubbeld t.o.v. de bestaande toestand, terwijl het aantal bewoners in het nieuwe complex gelijk blijft.

Gelet op de ligging van het terrein in het centrum van Lauwe, waardoor heel wat bezoekers zich per fiets of te voet verplaatsen, is de voorziene parking met 31 plaatsen, waarvan 3 voor mindervaliden, voldoende. Daarnaast is er al een bestaande (te behouden) parkeerzone van het OCMW aan de overzijde van de straat met 15 plaatsen.

Verder is er een grote overdekte fietsenberging voor een 20-tal fietsen en 10 fietsbeugels aan de hoofdingang van het rusthuis voorzien.

Het gelijkvloers omvat, naast de geschakelde modules, een cafetaria en polyvalente zaal met bijh. sanitair, ook de administratie met ontvangstbalie, een rookkamer, een bureau animatie en sociale dienst een kapsalon.

Verdieping 1 en 2 zijn nagenoeg identiek en hoofdzakelijk voor bewoning van de bejaarden bestemd.

Het technisch verdiep is noodzakelijk om de diverse technieken onder te brengen: stookplaats, elektrische installatie, fotovoltaïsche cellen, luchtgroepen en berging.

Het gebouw zal fasegewijs worden gerealiseerd, gelet op de noodzaak tot het behoud van het huidig rusthuis en de huisvesting van zijn bewoners. In eerste fase worden de 93 kamers gerealiseerd, zodat de verhuis van de bewoners uit het bestaande gebouw kan gebeuren vooraleer tot sloping van de rest van het bestaande wordt overgegaan. Op de plaats van de rest van het gesloopte rusthuis wordt de bouw van de cafetaria en polyvalente zaal gerealiseerd, samen met de aanleg van de parkeervoorzieningen en de terrassen.

Bij de aanvraag werd een apart beplantingsplan toegevoegd, na bespreking met de groendienst van de stad.

...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Deze beoordeling — als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen - houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de codex:

- *Functionele inpasbaarheid*

Het voorliggend ontwerp voorziet het bouwen van een woonzorgcentrum als vervanging van een bestaand rusthuis, in een daartoe geëigende zone. De functie past binnen de omgeving, nu het gaat om een voortzetting van de bestaande functie binnen een woonomgeving gekenmerkt door de aanwezigheid van verschillende openbare nutsfuncties (school, sporthal, serviceflats...).

- *Mobiliteitsimpact*

De parkeerzone sluit aan op de reeds gerealiseerde parking van de serviceflats OCMW aan de overzijde. Er zijn op het terrein zelf 31 parkeerplaatsen voorzien, waarvan 3 voor minder validen. Daarnaast is er een afgesloten fietsstalling voor een 20-tal fietsen en een 4-tal lichte bromfietsen en zijn er 10 fietsbeugels voor bezoekers aan de hoofdingang.

Gezien het rusthuis in het centrum van de gemeente is gelegen, kunnen heel wat bezoekers per fiets of te voet zich verplaatsen. In het bestaande rusthuis zijn er ca. 15 parkeerplaatsen: de nieuwe parking voor 31 wagens betekent een verdubbeling van de capaciteit. De voorziene parkeerplaatsen zijn voorzien in functie van de werkelijke parkeerbehoefte, zodat er geen problemen te verwachten zijn.

- *De schaal, het ruimtegebruik, de bouwdichtheid en visueel-vormelijke elementen*

Het gaat om een hoekperceel, waar zich momenteel een grootschalig, massief en beeldbepalend gebouw bevindt, ingevolge de inplanting op de rooilijn en het volledig gesloten karakter.

Huidige aanvraag is teruggetrokken ten opzichte van de straat en bestaat uit speelse modules, rondom een binnenkoer. De gebruikte materialen zijn neutraal en licht van kleur, zodat de gebouwen makkelijk opgaan in de omgeving. Het geheel wordt met groen omgeven en doordrongen. Hierdoor komt het ontworpen gebouw niet te zwaar over. Het uitgestrekt hoekperceel laat een meer opvallend en hoger volume toe, waarvan het technisch verdiep een teruggetrokken karakter heeft. De maximale hoogte van de nieuwe modules komen ongeveer overeen met de nokhoogte van het bestaande rusthuis. De ontworpen hoogte en diepte van het nieuwe project zijn noodzakelijk om voldoende ruimte en faciliteiten te creëren voor de bewoners en te kunnen voldoen aan alle hedendaagse reglementeringen en efficiënte uitbating. Dergelijke noden van algemeen belang verantwoorden een afwijking op de bestaande hoogte en diepte van de gebouwen in de omgeving.

De beoogde werken staan in functie van een hedendaags wooncomfort voor bejaarden.

De nieuwe bebouwing zal met zijn eigentijdse stijl een waardige en waardevolle invulling betekenen binnen het huidige straatbeeld, gekenmerkt door een gemengde typologie. Er

wordt voldoende aandacht besteed aan een kwalitatieve opbouw en architecturale kwaliteit. Door de keuze van een speelse inplanting en de volumewerking van het geheel, wordt een eigentijds gebouw gecreëerd met een eigen karakter, beeldbepalend voor zijn omgeving. Door de terugtrekking ten opzichte van de rooilijn en de naastliggende bebouwing en de modulering van het ontwerp, wordt een kleiner schaalgevoel beoogd dan de aanwezige volumineuze bebouwing langs de straatzijde. De nieuwbouw domineert niet, maar is geïntegreerd in de plaatselijke aanleg en stedelijke weefsel. Het ontwerp betekent een meerwaarde voor het straatbeeld door zijn eigentijds en architecturaal hoogwaardig karakter.

Bij de inplanting van het gebouw is rekening gehouden met de contouren van het terrein, optimaal zicht- en lichtinval voor het gebouw zelf en met de karakteristieken van de aanpalende panden.

Het leefklimaat en de privacy van de direct omwonenden blijven gevrijwaard.

Volgende maatregelen worden genomen ten aanzien van woning Grote Molenstraat 42:

- o Voldoende afstand (8.48m) tussen tuin en nieuw gebouw. Deze afstand is aanvaardbaar gelet op de ligging van de woning binnen het centrum van een gemeente.*
- o Aanplanting van een voldoende hoge (1.80m) en brede haagbeuk over de volledige lengte van de perceelsgrens.*
- o Het aantal ramen die uitgeven op de tuin worden zoveel als mogelijk beperkt, verder worden de meeste ramen voorzien van vaste luiken of bekleed met aluminium, om inkijk te vermijden.*

Volgende maatregelen worden genomen ten aanzien van de woning Hospitaalstraat 73:

- o Voldoende afstand, nl. 9.27m, tussen de woning en de dichtstbijzijnde module.*

Deze afstand is aanvaardbaar binnen het centrum van een gemeente.

- o De oprichting van een architecturaal, hoogwaardig gebouw met groendak (fietsenberg) tot een hoogte van meer dan 4m tussen de woning en het nieuwe gebouw. Dit gebouw vermijdt inkijk vanuit het woonzorgcentrum in de richting van de betrokken woning, zowel gelijkvloers als op de eerste verdieping.*
- o Rechtstreeks zicht vanuit ramen van de bewonerskamers in de tuin van de woning is onmogelijk nu alle gebouwen georiënteerd zijn in de richting van de binnenkoer of de straat.*
- o Het vrijwaren van de privacy door het aanbrengen van haakse luiken is voorzien op de tweede verdieping en deze zijn aangeduid op de plannen. De derde verdieping is het technisch verdiept en is niet voorzien van ramen.*
- o De gevels gericht naar de eigendom van de bezwaarindiener bevatten eveneens geen ramen.*

- o De ramen van de verblijfsruimtes zijn maximaal gericht naar de straatzijde en de binnentuin en op voldoende afstand van de perceelsgrens om het nadeel van inkijk te beperken.*
- o Vanuit de personeelskamers kan wel in de richting van de tuin Hospitaalstraat 73 gekeken worden, maar deze ramen worden voorzien van melkglas.*
- o De aanblik van de blinde westgevels van het nieuwe gebouw, waarin geen ramen voorzien zijn, wordt doorbroken door de aanplanting van verschillende hoogstambomen voor deze gevels.*
- o De brand/dienstweg en de fietsenberging doen dienst als bijkomende buffers tussen de woning en het nieuwe rusthuiscomplex.*
- o Op de brand/dienstweg die passeert ter hoogte van de betrokken woning wordt enkel eenrichtingsverkeer toegestaan. Momenteel bevindt zich een parking en dienstweg vlakbij de betrokken woning voor tweerichtingsverkeer.*

- *Cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf*

De bestaande bebouwing is niet opgenomen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed. De aanvraag heeft geen impact op erfgoedwaarden.

Het reliëf van de bodem wordt nagenoeg niet gewijzigd.

- *Hinderaspecten*

Het nieuwe project betekent geen uitbreiding van capaciteit t.o.v. het huidige rusthuis. De bestaande functie blijft behouden. Er wordt een verdubbeling van de parkeermogelijkheden voorzien. Er wordt bijgevolg geen bijkomende hinder gecreëerd.

Mede gelet op de toepassing van uitvoering wordt de hinder t.o.v. omwonenden beperkt.

Zie ook hoger bij de watertoets en de milieutoets.

- *Gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen*

Het woonzorgcentrum wordt opgericht in functie van het hedendaagse wooncomfort voor de huisvesting en verzorging van bejaarden. Er wordt gestreefd naar een optimaal gebruikscomfort van alle ruimtes met de nodige aandacht op het vlak van veiligheid en gezondheid binnen het gebouw. In het ontwerp wordt voldoende rekening gehouden met de toegankelijkheid voor personen met een verminderde beweeglijkheid.

Er werd voor deze aanvraag een voorafgaand toegankelijkheidsadvies opgemaakt door West-Vlaams Bureau voor Toegankelijkheid en Gelijke Kansen (dossiernummer 2014 PRI 1263). Dit advies werd toegevoegd aan de aanvraag.

Zie ook hoger bij de watertoets en de milieutoets.

Wat beleidsmatig gewenste ontwikkelingen betreft kan gewezen worden op het volgende.

Art. 1.1.4 VCRO bepaalt dat de ruimtelijke ordening moet gericht zijn op een duurzame ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder dat de behoefte van de toekomstige generaties in het gedrang worden gebracht.

Er dient dus een afweging gemaakt, waarbij niet alleen de ruimtelijke draagkracht telt, maar ook de sociale gevolgen.

Het antwoord bieden op de vergrijzing is één van de grote maatschappelijke uitdagingen/doelstellingen van de 21e eeuw. Er dient bijzondere aandacht besteed aan de woonsituatie en —wensen van de ouderen om tijdig in te spelen op deze bijzondere ruimtebehoeften.

De aanvraag is gelegen in Lauwe, dat erkend is als bedrijfsondernemend hoofddorp, waarin versterking van de woonomgeving moet worden nagestreefd, alsook een hoge densiteit in het centrum. Het project situeert zich binnen het centrum van Lauwe, vlakbij andere woonvoorzieningen, winkels en openbaar vervoer. De aanvraag draagt bij tot noodzakelijke bundeling en verdichting en is te verantwoorden vanuit het voeren van een beleid inzake oudervoorziening en de noodzaak om in het kader van de goede ruimtelijk ordening ook met het sociale aspect rekening te houden.

Het bestaand rusthuis voldoet niet langer aan de hedendaagse normen en dient dringend herbouwd, Het project voorziet in een specifiek en aangepast zorgaanbod voor ouderen.

Daarbij staan een vermenging van zorg en aangepast wonen met traditionele woonvormen voorop. Door het nieuwe ontwerp wordt uitvoering gegeven aan de gemeentelijke beleidsvisie "Actief inzetten op welzijn en levenslang wonen".

ALGEMENE CONCLUSIE

Mits naleving van de gestelde voorwaarden is de aanvraag in overeenstemming met de wettelijke bepalingen en met de goede ruimtelijke ordening. Het project past in de omgeving, gekenmerkt door een diversiteit aan functies, eigen aan een woonkern in het centrum van de deelgemeente.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partijen om schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de bestreden beslissing te vorderen, en bijgevolg de ontvankelijkheid daarvan.

De Raad oordeelt dat deze exceptie van de verwerende partij alleen onderzocht en beoordeeld moet worden wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen en, zoals hierna blijkt, is dat niet zo.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit kan de Raad de schorsing van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid is en dat de verzoekende partijen minstens één ernstig middel aanvoeren dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven de hoogdringendheid als volgt:

“ ...

Aangezien niets de aanvrager belet om te starten met de werken ter hoogte van de eigendom van verzoekende partijen (het oude gebouw werd reeds in 2009 gesloopt) betekent dat dat verzoekende partijen een zekere en terechte vrees koesteren dat de tussenkomst van een vernietigingsarrest zich te ver in de toekomst zou situeren, op een tijdstip waarop de nadelen reeds zullen voltooid zijn en zij aldus voor voldongen feiten komen te staan en de vernietiging geen enkel concreet rechtsherstel zal opleveren.

De vernietigingsprocedure heeft geen schorsende werking, zodat het risico dreigt dat de bouw met rasse schreden zal vooruitgaan en mogelijks de nadelen op het ogenblik van de uitspraak over de vernietiging volledig zullen voltooid zijn. Aangezien het een bouwwerk van zeer aanzienlijke omvang betreft kan niet zomaar achteraf worden overgegaan tot het herstel in de oorspronkelijke toestand. De moeilijkheden die op dit vlak kunnen bestaan, dienen in ogenschouw te worden genomen bij de beoordeling van de moeilijke herstelbaarheid van het aangevoerde nadeel (W. WEYMEERSCH, ‘Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel’, in Rechtsbescherming door de Raad van State; 15 jaar procedurele vernieuwing, G. DEBERSAQUES, M. VAN DAMME, S. DE CLERCQ en G. LAENEN (eds.), Die Keure, Brugge, 2004, 171).

Noch de tussenkomende partij, noch de verwerende partij kunnen ernstig menen dat hun belangen ingevolge een schorsing onevenredig zwaar zouden zijn geschonden, nu uit de feiten blijkt dat aan de aanvrager voor de bouw van een nieuw rusthuis reeds in 2002 een positief stedenbouwkundig attest werd afgeleverd (stuk 12) en de eerste plannen door de aanvrager werden ingediend in 2006. We zijn inmiddels meer dan 10 jaar verder en er zijn geen bijzondere klachten over de slechte functionering van het bestaande rusthuis gekend. Het zou dan ook kennelijk onredelijk zijn om verzoekende partij voor voldongen feiten te plaatsen wanneer later zou blijken dat de bouwvergunning behept is met een onwettigheid. Indien er prima facie een onwettigheid door Uw Raad kan worden vastgesteld, dient een schorsing van het bestreden besluit zich ontegensprekelijk op. De nadelen verbonden aan de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit zijn groter voor verzoekende partijen dan de schorsing voor de tussenkomende en de verwerende partij of het algemeen belang.

...”

2.

De verwerende partij antwoordt hierop:

“ ...

Verzoekende partijen dienen in concreto en aan de hand van stukken aan te tonen dat door hoogdringendheid het bestreden besluit moet geschorst worden.

De enige reden die zij daarvoor geven betreft de zogenaamde lange duur van de vernietigingsprocedure.

Het is vaste rechtspraak dat de beweerde lange doorlooptijd van de vernietigingsprocedure op zich niet volstaat om de schorsing uit te spreken. Er anders over oordelen zou impliceren dat elk bestreden besluit geschorst moet worden van zodra prima facie er ernstige middelen worden opgeworpen.

Desbetreffend kan ook verwezen worden naar het arrest nr. S/2013/0052 dd. 09.04.2013 waarbij de vordering tot schorsing van de vorige aanvraag werd verworpen bij gebrek aan moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Als die nadelen toen niet voorhanden waren, zijn ze er op vandaag nog altijd niet, temeer verzoekende partijen op dat punt geen argumenten aanvoeren, laat staan kritiek zouden uiten op voormeld arrest.

...”

3.

De eerste en tweede tussenkomende partij voegen hieraan nog het volgende toe:

“ ...

Concreet is de tussenkomende partij genoodzaakt om voor 1 oktober 2015 te starten met de vergunde werken nu zij bij niet-aanvatting van deze werken zeer ernstige nadelige gevolgen zal ondergaan.

- Vooreerst vervalt de reeds verlengde voorafgaande zorgvergunning op 17 december 2017 (stuk 2). Deze voorafgaande vergunning heeft betrekking op het bouwen van het WZC 'Ceres' met 106 woonegelegenheden waarvan 97 ter vervanging van het bestaande WZC Sint-Gerardus en 9 woonegelegenheden ter vervanging van het bestaande WZC 'De Feniks'. Ook de voorafgaande vergunning voor de drie kortverblijven kon slechts verlengd worden tot 23 juni 2018 (stuk 2).

Eén en ander impliceert dat het nieuwe WZC Ceres tegen 17 december 2017 operationeel moet zijn en de nieuwe kortverblijven tegen 23 juni 2018. Indien dit niet het geval is, moet het bestaande rusthuis de deuren sluiten bij gebrek aan vergunning, en dus erkenning, en staan de ouderen letterlijk op straat, zonder enig huisvestingsalternatief.

Het aanvragen van een bijkomende verlenging van de afgeleverde voorafgaande vergunning is wettelijk onmogelijk (artikel 11 §2, eerste lid van het besluit van de Vlaamse regering van 5 juni 2009 tot vaststelling van de regels voor het verlenen van een voorafgaande vergunning voor sommige woonvoorzieningen).

Zelfs al start de aanvrager de bouwwerken op 1 oktober 2015, dan nog wordt het zeer nipt om de deadline van 17 december 2017 te halen. Indien de tussenkomende partij een uitspraak omtrent de gevorderde schorsing zou afwachten, is de resterende termijn onbetwistbaar onvoldoende.

Er kan niet verwacht worden van de tussenkomende partij dat zij de schorsingsprocedure afwacht, wetende dat zij in dat geval onmogelijk tijdig het nieuwe WZC operationeel kan maken en de ouderen dus voor een bepaalde periode geen woongelegenheid en zorg kan aangeboden worden. De tussenkomende partijen zijn er trouwens vast van overtuigd dat ze over een wettige stedenbouwkundige vergunning beschikken (zie hierna: bespreking middelen).

- Aan de tussenkomende partij zijn VIPA-subsidies toegekend voor de bouw van het WZC Ceres. Opdat deze subsidies kunnen uitgekeerd worden moet aan de aannemer bevel gegeven worden tot aanvang van de werken (stuk 4). De VIPA-subsidies zijn toegekend tot 1 oktober 2015. Indien de tussenkomende partij geen bevel geeft tot aanvang van de werken aan de aannemer voor deze datum vervallen de toegekende VIPA-subsidies.

Concreet gaat om een VIPA-subsidie van 20 maal 481.488,79 euro of 9.629.775,80 euro.

Nieuwe VIPA-subsidies kunnen sedert 1 januari 2015 niet meer aangevraagd worden (stuk 5). Daarenboven gaat er bij verlies van de VIPA-subsidies ook een provinciale toelage verloren van 20 schijven van 30.000 euro of 600.000 euro in totaal.

In totaal zou dit dus een verlies betekenen van meer dan 10.000.000 €. Als die subsidies verloren gaan, is het project Ceres definitief verkeken. De tweede tussenkomende partij kan dit bedrag immers onmogelijk ophoesten met eigen middelen.

- Gelet op de blijvende vergunningsproblematiek diende de tussenkomende partij ook de aangestelde aannemer te benaderen om zijn verbintenis te verlengen met 180 dagen. De aannemer ging akkoord met een verlenging tot 1 oktober 2015 (stuk 6). Met andere woorden moet de tussenkomende partij voor 1 oktober 2015 opdracht geven aan de aannemer voor de ruwbouw, zo niet vervalt zijn offerte en moet de tussenkomende partij een nieuwe aanbesteding uitschrijven wat onvermijdelijk aanleiding zal geven tot (aanzienlijk) hogere prijzen.

De bestaande kamers dateren uit de jaren '50 en bevinden zich momenteel in zeer erbarmelijke staat. Meerdere kamers zijn zo klein (8,80 m²) dat er, naast een bed, een smalle kast en een kleine tafel voor een TV, geen enkele ruimte rest. Er is geen apart toilet op ieder kamer. Indien er iets met de bewoner gebeurt kan het personeel niet binnen met een brancard. De bewoner moet dan vanuit de kamer naar de gang worden gedragen (met alle ongemakken en pijn vandien).

...

Indien de nieuwbouw opnieuw met minstens een jaar wordt uitgesteld, moeten de ouderen nog langer in deze uiterst oncomfortabele omstandigheden wonen en verzorgd worden. De bewoners en het personeel wachten nu al bijna 10 jaar op de nieuwbouw. De huidige uitbating van het rusthuis Sint-Gerardus vreest dan ook dat zij opeens (na inspectie) hun erkenning kunnen verliezen voor minstens een gedeelte van het bestaande gebouw. Dit zou betekenen dat een gedeelte van de bewoners verplicht moeten verhuizen en een gedeelte van het personeel moet afvloeien. De bewering in het inleidend verzoekschrift dat er geen bijzondere klachten zijn over de slechte functionering van het rusthuis komt dan ook over als een klap in het gezicht van alle betrokkenen, voornamelijk de bewoners en het personeel.

Gelet op deze concrete omstandigheden is de tussenkomende partij genoodzaakt om te starten met de werken.

De tussenkomende partij is van oordeel dat haar belangen in geval van schorsing op onevenredig ernstige wijze zullen geschaad worden in vergelijking met de belangen van de verzoekende partijen. Het doel van de tweede tussenkomende partij bestaat o.a. uit het aanbieden van huisvesting aan zorgbehoevende mensen. De tussenkomende partij meent dat een dergelijk algemeen belang, met name het aanbieden van een kwalitatieve huisvesting en verzorging aan ouderen (93 personen) manifest prioritair is boven de aangehaalde zicht- en lichtafname in de woning van de verzoekende partijen. De tussenkomende partij heeft respect voor het woon- en leefklimaat van de verzoekende partijen en heeft om deze reden meermaals het project met hen besproken en verschillende aanpassingen in het voordeel van de verzoekende partij uitgevoerd (zie hierboven). Evenwel kan zij de aanvang van de werken niet blijven uitstellen en daarbij miljoenen euro's subsidie verliezen.

Daarenboven is de tussenkomende partij er van overtuigd dat er geen ernstige middelen worden opgeworpen (zie hieronder) zodat een schorsing van de vergunning niet aan de orde is.

...

De derde en vierde tussenkomende partij onderschrijven het standpunt van de eerste en de tweede tussenkomende partij.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet bepaalt dat het verzoekschrift de redenen vermeldt op basis waarvan een verzoekende partij de schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing vraagt.

Artikel 56, §1, 2° van het Procedurebesluit bepaalt dat het verzoekschrift, in geval van een vordering tot schorsing, een uiteenzetting bevat van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is.

Artikel 57, 1° van hetzelfde besluit bepaalt dat de verzoekende partij bij het verzoekschrift de overtuigingsstukken voegt die aantonen dat de schorsing hoogdringend is.

Uit deze bepalingen volgt dat een verzoekende partij, door uiteenzettingen in het verzoekschrift en eventueel door het bezorgen van documenten, de Raad moet overtuigen dat de tenuitvoerlegging van een bestreden beslissing omwille van hoogdringendheid moet worden geschorst.

De vereiste van hoogdringendheid impliceert, onder meer, dat een verzoekende partij moet overtuigen dat er redenen zijn om de zaak sneller te behandelen dan volgens de gebruikelijke termijnen voor de behandeling van een vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing.

De doorlooptijd van een vernietigingsprocedure op zich volstaat niet om de hoogdringendheid aan te tonen. De verzoekende partij moet, op basis van de specifieke gegevens van de zaak en de voor haar nadelige gevolgen, aantonen dat een onmiddellijke uitspraak wenselijk is.

2.

Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partijen alleen stellen dat niets de tussenkomende partij “belet om te starten met de werken”, omdat de bestaande gebouwen reeds gesloopt zijn en

dat zij de “vrees koesteren dat de tussenkomst van een vernietigingsarrest zich te ver in de toekomst zou situeren”.

Deze niet onderbouwde beweringen zijn op zich niet voldoende om de ‘hoogdringendheid’ te verantwoorden. Het louter verwijzen naar de doorlooptijd van de vernietigingsprocedure is bovendien niet voldoende om de hoogdringendheid aan te tonen.

3.

De verzoekende partijen moeten bovendien met concrete, en aan het dossier eigen, gegevens aantonen dat er hoogdringendheid is omwille van nadelige gevolgen door de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning.

De verzoekende partijen omschrijven niet welke nadelen zij door de bestreden beslissing vrezen te zullen lijden.

De verzoekende partijen stellen alleen dat de bestreden beslissing betrekking heeft op een “bouwwerk van zeer aanzienlijke omvang”.

Het is niet aan de Raad om het administratief dossier of de stukkenbundel van de verzoekende partijen te onderzoeken in de veronderstelling daarin één of ander nadeel te kunnen vinden, op basis waarvan de Raad de bestreden beslissing dan eventueel zou kunnen schorsen.

De verzoekende partijen stellen nog dat noch de tussenkomende partij, noch de verwerende partij, ernstig kunnen menen dat hun belangen onevenredig zwaar geschonden worden en dat de “nadelen” voor de verzoekende partijen groter zijn dan die van de tussenkomende of verwerende partij of het algemeen belang, maar hiermee tonen de verzoekende partijen ook niet aan welke door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing veroorzaakte nadelige gevolgen tot de vereiste hoogdringendheid leiden.

Tot slot verwijzen de verzoekende partijen naar de onwettigheid van de bestreden beslissing, zonder meer. De eventuele onwettigheid van de bestreden beslissing heeft echter betrekking op de grond van de zaak en levert de verzoekende partijen op zich geen nadeel op dat de hoogdringendheid kan verantwoorden.

4.

De Raad oordeelt dan ook dat de verzoekende partijen in gebreke blijven concreet de door hen gevreesde nadelen aan te tonen.

Zij blijven ook in gebreke concreet aan te tonen dat het resultaat van de procedure tot vernietiging van de bestreden beslissing te laat zal komen om die eventuele nadelen te voorkomen.

De Raad oordeelt dan ook dat verzoekende partijen de vereiste hoogdringendheid niet aantonen.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorig onderdeel oordeelt dat de verzoekende partijen de hoogdringendheid niet aantonen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet nodig.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de uitspraak over de vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 10 november 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

 met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de eerste kamer,

Hildegard PETTENS

Eddy STORMS